

فهرست جزو صوم منتخب التواریخ بدارنی

٢	میران هاتم سنبالی قدس الله عزه
٣	شیخ جلال الدین تهانیسری
٤	شیخ محمد غوث گوالیاری
٥	شیخ برهان
٦	شیخ محمد کنبو منبالی
٧	شیخ فخر الدین
٨	شیخ عزیز الله
٩	شیخ علیم چشتی
١٠	ذکر مکتوب
١١	شیخ نظام الدین انہیقہ ول
١٢	شیخ بهیدکن
١٣	شیخ صدی
١٤	سید ناج الدین

٣٩	شیخ محمد قلندر لکھنؤی	ایضا
٤٠	شیخ نظام ناز نوای	
٤١	شیخ الہدیہ خیر ابادی	
٤٢	شیخ داود جہنگیری رال قدس اللہ روحہ	
٤٣	شیخ ابن امروہہ	
٤٤	خواجہ عبد الشہید	
٤٥	شیخ ادهن جولپوری علیہ الرحمۃ و الرضوان	اع
٤٦	شیخ عبد الغفور اعظم پوری	
٤٧	میان وجیہ الدین احمد آبادی	
٤٨	میان عبداللہ فیاضی سرہندی	
٤٩	شیخ ابو الفتح گجراتی	
٥٠	شیخ ابو احْمَاق لاهوری	
٥١	شیخ رکن الدین رحمة اللہ	
٥٢	میان مصطفیٰ گجراتی	ایضا
٥٣	شیخ احْمَاق کاکو لاهوری	
٥٤	سعد الملا بنی احمدائیل	
٥٥	بنیع عبد اللہ بدادی	
٥٦	جلال الدین قذوچی	
٥٧	مر مجدد گوالیاری	
٥٨	مہ بخش گور مکنیسری	
٥٩	دارف حمیدنی	
٦٠	پند علاء الدین اردہنی	

۱۵۰	قاضی ابوالعلی
۱۵۱	مولانا میر کلان
۱۵۲	مولانا سعید ترکستانی
ایضا	حافظ کوہنکی
۱۵۳	قاضی نظام بدھشی
۱۵۴	مولانا الہداد لنگر خانی
ایضا	مولانا محمد مفتی
ایضا	میر فتح اللہ شیرازی
۱۵۵	شیخ مذصور گھوری
۱۵۶	سلا پیر محمد شیروانی
ایضا	میرزا مغلیم ازدک
۱۵۷	مولانا فورالدین محمد ترخان
ایضا	مولانا الہداد اصر وہ
۱۵۸	ذکر حکماء عصر اکبر شاہی
ایضا	حکیم الملک گیلانی
۱۵۹	حکیم صدیف الملوك دماوندی
۱۶۰	شیخ زینل شیرازی
ایضا	حکیم عین الملک شیرازی
۱۶۱	حکیم صدیع الملک شیرازی
ایضا	حکیم صدری
۱۶۲	حکیم علی
۱۶۳	حکیم ابوالفتح گیلانی

۲۹۷	طفلی
۲۹۸	ظهوری
۲۹۹	عالی کابلی
۳۰۰	میر عبدالحکیم مشهدی
۳۰۱	عذایتی
۳۰۲	عبدالحکیم
۳۰۳	عشقی خان
۳۰۴	ایضا
۳۰۵	علمه
۳۰۶	میر عزیز الله
۳۰۷	میرزا عزیز کوکه
۳۰۸	عبدی شیرازی
۳۰۹	عذایت الله کاتب
۳۱۰	عرفی شیرازی
۳۱۱	غزنوی
۳۱۲	غباری
۳۱۳	غورنی حصاری
۳۱۴	غیرتی شیرازی
۳۱۵	فارغی شیرازی
۳۱۶	فهمی طهرانی
۳۱۷	فهمی سهروردی
۳۱۸	فقیری
۳۱۹	عذایی

(15)

فَلَمْ يَرْجِعُوا
وَلَمْ يَنْجُوا

نبذی از احوال مولف کتاب

نام او عبد القادر، این مملوکشاه بادوی، در سخنوری و حقیقت گذاری دستی تمام داشت خصوصاً در تاریخ گوئی و تخلص قادری مذکور، تولد مولف در سنه (۹۴۷) فهصد و چهل و هفت با چهل و نه بوده است، نخستین ازین عبارت مؤلف که در صفحه (۲۶۷) از جلد دوم این نسخه مطبوعه واقع است — در نوزدهم صفر این سال (یعنی سنه ۹۸۷) بمع و شهانی و تسعماهه) نقیر را حق سپاهانه تعالی در سن چهل سالگی فرزندی دلبدی صحی الدین نام طول الله عمره در زقه علماء زادها و علا صدقه کرامت فرصود و مولد او در بهادر مت •

و پسین از بذکه در صفحه (۴۲۵) از جلد اول واقع - جامع این مذکوب که دران ایام (یعنی نهصد و هشت و یک) همراه والد صرحوم در من درازده سالگی به تحصیل علوم در مکتب رفته بود این تاریخ یافت - مستفاد میشود *

مؤلف در زمان احتمام شاه قرآن شریف را پیش میدرید صحده مکی درست کرده در صفحه (۲۱) از جلد دوم این نسخه •

گفته و میر سید محمد مکی را که بهشت قراوت قاری کلام مجدد
و جامع این اوراق نیز در سلسل قرآن پیش او در زمان اسلام شاه
درست کرد بود برای تعلیم شاهم بیگ نگاهداشته رعایت فوق
الحد و الغایه فرمود .

د مختصرات و بعضی از علوم عربی پیش جد هادری خودش
مخدوم اشرف بیان گرده در صفحه (۱۶) ازین جلد میگوید - درین قسم
ماه مبارک رمضان این سال (یعنی نهصد و هفتاد) جد هادری
فخر مردمی مخدوم اشرف در بسیار از عالم در گذشت و این
خبر در بلده مخصوص از توابع سهل شنیده و - نافل جهان - تاریخ
و زاده ازین داده شد و چون تعلیم هزاریان و بعضی از عالم عربی از و
گفته بود و حقوق بسیار بودم اهل علم داشت گفته و مختصر
بسیار ازین واقعه ری داد .

د والد ماجد مؤلف پیش ازین بدهیان ترک دنیا دنی
گفته در صفحه (۳۵) ازین جلد ذوئته که - درین سال (یعنی
نهصد و هشتاد و نه) والد مردمی مغفری شیخ ملوک شاه
رحمه الله بذریعه بیست و هفتم رجب الموجب در آگه بزمت
اسهال کبدی رخت هستی از عالم فانی بملک جاودانی بست
ونهش اد را در بعوار برده مدفون ساختم و تاریخ یافدم . قطعه .
سر دفتر افضل دوران ملوک شاه

آن بحر علم و صعدن احسان و کان افضل
چون بود در زمانه جهانی ز خل ازان
تاریخ سال فوت وی آمد . جهان افضل

و در صفحه (۶۲) ازین جلد گفته - وزمانی که جامع این متنخوب در آگرہ بتحصیل علم رسمی اشتغال داشت - و در صفحه (۲) از جلد سوم گفته - فقیر چون در حنفه نهم و شصت (+) بسن دوازده مالکی در صحبت والد صاجد بملازمت شیخ (یعنی میدان حاتم سنبه‌ای قدس حره) در سabil رمید قصیده بردا را در خانقاہ ایشان یاد گرفته اجازت حاصل کرد و از کتاب کفر نقه حنفی نیز مباقی چند تیمدا و تبرکاخواند و در ملک ارادت خاص آورده بوالد فقیر فرمودند که ما پسر شمارا از جانب امتدادی میدان شیخ عزیز الله کلاه و شجره بدان جهت داده ایم که از علم ظاهری هم بهره باید والحمد لله عملی ذلک - و مولف کتاب بیشتر علوم رسمی از شیخ مدارک ناگوری اخذ کرده چنانچه در صفحه (۷۴) از جلد سوم در ذکر شیخ مدارک ناگوری می‌نویسد که جامع اوزراق در عقوان شباب با گرمه چند سال در ملازمتش مدق خوانده احتق صاحب حق عظیم است -

و در صفحه (۳۰) از جلد دوم نوشته که جامع این متنخوب را بازی (ای میر غیاث الدین الملقب به نقیب خان) نسبت همراهی و همدیحی و عقد اخوت دینی است -

و در صفحه (۱۲۶) ازین جلد گفته - و برادر مرحومی شیخ محمد را که بیجان پروردۀ بودم و از جان پنجم میدانستم و اکثری

(+) در جلد اول همین ماجرا را در نهم و شصت روی گفته و اینجا نهم و شصت ، غالباً لفظ یک در نسخه ازینجا ساقط شده

را از نعمائیل حمیده کسب کرده و اخلاق ملکی خود مملکه او گشته بود در جائی مذاهب که خدا ساختم و بعد از سه ماه ازان امر خیر که منضم صد شر بود هم اورا وهم فرقه العین عبداللطیف را که اول نوباره من از باغ عمر و زندگی بود چشم زخم دوزگار در طرفه العینی بازی بازی از مرد بلند برد و مرا که شهر پار زمان خود بودم بیگ ناگاه غریب شهر خود ماخت اذالله و ابا الیه را جمعون دستگاه و قدرت سخنواری موافق ازان ترکیب بند که در صریحه شیخ محمد برادر خودش گفتگو و درین نسخه نیز در صفحه (۱۲۷) آنرا ثبت نموده میدتوان دریافت -

در صفحه (۱۰۵) ازین جلد رقمزده که درین سال (یعنی نهم و هشتاد و یکم) نسبت که خدا بهی صاحب انتخاب در بدارون مذکوی واقع شد و بمحض - وللا خرة خیر اک من الاولی - بخچستگی برآمد والحمد لله و تاریخ گفته شد • قطعه • چون مرا از عذابت از ای • انتقامی بما هچهوره شد • مقل تاریخ که خدا بهی را • گفت ماه قران مهره شد •

و ملازمت صوفی مهر اکبر پادشاه را در سنّه نهم و هشتاد و یک رواداد چنانچه در صفحه (۱۷۲) از جلد دوم نوشته - و در اوآخر ذیحجه این سال (یعنی نهم و هشتاد و یک) فقیر بحسب تقدیر که زنجیر پایی تدبیر است از صحبت حمیدن خان گستاخ و از بدارون باگره آمده بوعبدله جلال خان فوزی و مرحوم جالیل‌دوسي حکیم عین الملک شاهنشاهی را ملازمت نمود و چون دران ایام متاع داشت راج بسیار داشت

بمحروم و میدان بشرف مخاطبه اعزاز یاده داخل اهل نشست گشت
تا بعلماین که کوس تبحیر میدزد و فردی را در نظر نمی آوردند
در بحث انداختند و خود ممیز بودند و بعذایت الهی و بقوت طبع
و ذکای فهم و دلیلی که لازمه عهد شباب بود بر اکثری غالب می
آمد و چون در وقت ملازمت تعریف کرده بودند که این فاضل
بداؤنی سرگوب حاجی ابراهیم سرهنگ یست میخواستند که او ملزم
شود الزامهای پسندیده داده شد .

* تا قوله * و در همان تاریخ شیخ ابوالفضل خلف صدق شیخ
مبارک ناگوری که ستاره دانش و هوشمذمی او تابش داشت
بملازمت آمد و بگونه‌گون الطاف امتداد یافت .
و صواف در بعض زمان بجهت نا موافقت صراج و غیره از
ملازمت باز مازده و بمادر مدته بخدمت باز آمد *

در صفحه (۲۷۴) نوشته که درین سال (یعنی ۹۸۷) قاضی
علی ب بغدادی که برای تحقیق و ضبط اراضی مدد معاش و تداخل بور
رسم شیخ عبد الله منصوب گردانیده بودند هزاریان و پانصدیان
ایمه را تا صدی از نظر می گذرانید تا قول او . درماه مبارک رمضان
این سال قاضی علی مذکور ذوقی را نیز که از خدمت بازمائده خود
را بزعم خود از جمله مفسدان ساخته بودم در بلده اجمیع از نظر
گذرالید و هزار بیگه مدد معاش را که ضائع گشته روزگارست شدوانید

* بیت *

پدرکاه حکام درکاه و بیگه * روی تا کنی بیگه چند حامل
در صفحه (۳۶۲) نوشته که این ذرا بینهادار نیز که در هدیع شمار

داخل نمود مگر آنکه باعتبار هزار بیکجه زمین هزاری نام داشتم
قصه پیرزال یومف علیه السلام را ضرب المثل ساخته چهل روپیه
پیش کشیدم و بدرجۀ قبول افتاد •

و ملا عبد القادر بدارانی بیشتر از درگاه شاهی بهترجمه و
تالیف و انتخاب کتاب مامور بوده از آن جمله یکی ترجمه ائمرين
است در صفحه (۲۱۲) از جلد دوم نوشته - و درین سال شیخ
بهاون که پرهمنی بود دانا از رایست ذکر نیاز است رسیده طوعا
و رغبتا شرف اسلام دریافت داخل زمرة خاصه خیلان شد و فرمودند
تا بید ائمرين را که کتاب چهارم است از چهار کتب مشهور اهل
هند که بعضی احکام آن موافق ملت اسلام است تعبدیر نمایند
و غیر آنرا از زبان هندی بهفارسی ترجمه سازد و بعضی عبارتهاي
او چون اخلاق بسیار داشت و معبر عاجز از تعبدیر بود و مقاصده
مفهوم نمی شد بعرض رسایلدم اول بشیخ فیضی بعد ازان انجا هي
ابراهیم سرهندی حکم ترجمه او شد و او همچنان که خاطر خواه بود
نشوشت و اثر آن بذایران باقی نماند •

دوم کتاب الاحدیث - در صفحه (۲۵۴) ازین جلد آورده ،
بدارین نهم روز جمعه هذکام تبدیل صداح پیرزال شود رسیدند و
جامع اوراق که از ساور با تقدیم رفته بود دران وقت نیاز است
و کتاب الاحدیث را که چهل حدیث است در بیان فضیلت نخرا
و ثواب تیواندزی و نام آن مشتمل بر تاریخ است گذرانید و داخل
کتابخانه شد و تقدیر تخلف و عدد هیجع مذکور نگشت •

سوم تاریخ الفی - در صفحه (۳۱۸) نوشته - حکم فرمودند

که چون هزار سال از هجرت تمام شد و همه جا تاریخ هجری
مینویسد حال می باید که تاریخی تالیف باید که جامع جمیع
احوال پادشاهان اسلام تا امروز که در معنی فاعل تاریخهای دیگر
باشد و نام آنرا الفی نہند و در ذکر سخوات بجا هجرت لفظ رحلت
نویسند و از روایت حضرت ختمی پذیر صلوات الله علیه و آله و سلم
نوشتن و قائم عالم را تا امروز به هفت کم امر کردند چنانچه حال اول
را نقیب خان نویسد و دوم را شاه فتح الله و علی هذا القیداس حکیم
همام و حکیم علی و حاجی ابراهیم سرهنگی که دران ایام از گجرات
آمده بود و صدرزا نظام الدین احمد و فقیر - باز به هند دیگر همچنان
تر تدبیر می دینج سال مرتب شد *

دیگر حال این کتاب همدریانها سلطور امت *

چهارم ترجمه مهابهارت مسمی بزرگداشت - در صفحه (۳۱۹)
گفته - و از جمله وقایع این سال ترجمه مهابهارت که معظم کتب
هند سنت و مشتمل بر انواع فصوص و مواعظ و مصالح و اخلاق و ادب
و معاش و اعتقادیات و بیان مذاهب و طریق عبادات ایشان در
ضمن چند طایفة کوران و پادران که فرمانروایان هند بودند -
تا قول او - داشتند هندرای جمع کردند حکم فرمودند که کتاب مهابهارت
و تعبیر مذکوره باشد و چند شب بذهن فیصل معانی آنرا به
نقیب خان مخاطر نشان ساختند تا ماحصل را بفارسی اهل مذکور
و شب سوم فقیر را طلب فرمودند حکم کردند که با تفاوت نقیب خان
ترجمه مذکوره باشم - تا قول او - و آنرا رز مقاصد زمینه مصور و مکور
نویسند آنده دامرا حکم افتخاری تیمدا و تبر کا صادر شد - ذکر این

رزمنامه شیخ ابوالفضل علامی هم در آئین اکبری کوفه است *

پنج ترجمه کتاب را ماین - در صفحه (۳۴۶) نگاشته و درین ایام فقیر را ترجمه کتاب را ماین فرمودند که در تصویف برهها بهارت محقق دارد و بیست و پنج هزار شلوک هست و هر شلوک فقره ایست شصت و پنج حرفی النج *

و در صفحه (۳۶۶) گفته که - در ماه جمادی اول سن

سیع و تسعین و تسعه‌انه (۹۹۷) ترجمه کتاب را ماین را در عربی چهار هال نوشته و مثنی تمام خاتمه گذرانیدم و چون در آخر آن نوشته بودم که

صافصه نوشتیم بسلطان که رسازد * جان هوخته کرد یعنی بجانان که رسازد بعیار مسنه تحسن افتاد پرسیدند که چند جزو شده بعرض رسایلدم که بار اول صحیلاً قریب هفتاد جزو و مفصل در مرتبه ثانی صد و بیست جزو شده حکم فرمودند که بیانجه چنانچه رهم مصنفین می باشد نیز بتویض و چون انتعاشه چندان نداشت و نیز خطبه بی نعت باعثی نوشت اغماس نمودم -

ششم انتخاب جامع رشیدی - در صفحه (۳۸۳) نوشته -

و چون در ماه ذی الحجه این حال جامع این منتخب از بدآون حسب الحکم آمده باردو متحقق شد - تاقول او - حکم انتخاب کتاب

جامع رشیدی با متصواب علامی شیخ ابوالفضل صادر شد ازان جمله شجره خلفائی عبدالسید و مصویه پنهانی امیده را که به آنحضرت ختمی پناه صلی اللہ علیہ و آله و سلم منتخب میشود و ازالجا

بخدمت علیہ السلام میرسد و همچندی نهادت مأیر اندیامی والعلزم

به تفصیل ترجمه از عربی بفارسی کرده بنظر در آرد و داخل
خزانه عامره شد *

هفتم بحر الاسمار - در صفحه (۱۴۰) رقم زده که - مقارن
این حال روزی شیخ ابوالفضل را بحضور فقیر فرمودند که اگرچه
از فلاکی خدمت اجھیر هم خوب می آید اما چون چیزها را باو
ترجمه میدغیرماد و بسیار خوب و خاطر خواه ما می نویسد نمی
خواهیم که از ماجدا پاشد شیخ و دیگران تصدیق نمودند و همان
روز حکم شد که بقیه افعانه هندی را که بفرموده ملطان زین العابدین
پادشاه کشمیر بعضی ازان ترجمه شده و بحر الاسمار نام نهاده است
و اکثری مازده ترجمه کرده تمام سازد و جلد اخیر آن کتاب را که
بضمانت شخصت جزو است در مدت پنج ماه با تمام رساند *

هشتم نسخه نجات الرشید - موافق در دیباچه آن میدگوید که
روزی از روزهای بهار و هنگام شکفتگی از هار یکی از اصحاب
رفعت و ارباب مکنن لازال کامنه نظام الدین احمد که صورتش
لطف مجسم و حقیر را صریحه اخلاص باو صحت حکم بوث طوماری داد
مشتمل بر ایراد عیوب دل و آفات نفس از قلیله و کثیره و محتوی
بر مقدار بعضی از افراد گذاهان کبیره و صغیره و فرمود که
چون ذکر این جرائم و کیا این ذمایم که دانستن آن از عظام عزایم
است اینجا بر مبنی اجمال سنت نه بتفصیل و دلیل باید که
پاره دیگر اضافة مانعه منشأ و مأخذ آنها را در میان ایجاز مدخل و
اطذاب مهل بدان کنی تا شاید که این جمع موجب نفع نام
برای عام شود و حق عذیزه بآن وامطه اجتناب از امور نا هواب

وَزَى فُرْمَائِد بِمُوْجَبِ كَرِيمَه وَ إِنِ اسْتَدْعَكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ الْأَذْكُرُ^۱
 اگر از شما استعانت در دین خواهند اعانت لازم است، آن اشارت
 و آن اطاعت را طاعت شمرد و با آنکه از مواد هیچ کتابی باخود
 نداشت از روی یاد داشتی چند دست باین مطلب بلند زد و
 فصل فصل گردانید و ذیقات الرشید که تاریخ این نوبات جدید
 فیض میشود قام نهاد و امید که این قالیف سبب نجات هر رشید
 و رشد هر طالب هزار گردد و سعی آمر مشکور و تقدیرات مامور
 هنوز در یاد بالذهبی رآله الامجاد - ذکر این نسخه در صفحه (۲۰۸)
 از جلد دوم تاریخ بداؤنی نیز آمده - و یک نسخه ازان در کتابخانه
 اشیائی موهبدی میشود •

نهم انتخاب قریب کشیده - در صفحه (۳۷۴) آورده - و درین
 ایام بفاتح حکم فرمودند که تاریخ کشیده را که ملا شاه محمد
 شاه آبادی که فاضلی است جامع معقول و منقول حسب الحکم
 بهفارسی ترجمه کرده آنرا بمعبارت سایس صفحه پذویص و در عرض
 دو ها انتخاب نموده این بدست در آخر نوشته • • بدست •

در عرض یک دو ها بتفویض حکم شد

این ذاته شد چو خط پرسی پیده کران میداده

و گذرانید و داخل کتابخانه شد و به مثل خوانده میشود •

دهم ترجمة ده جزو از نسخه معجم العلدان نیز بهفارسی -
 در صفحه (۳۷۵) نوشته - و درین ایام حکیم همام تعریف کتاب
 معجم العلدان را که بضم احتمت دو صد جزو باشد نموده عرض
 میکند که اگر مترجم شود و از عربی بهفارسی آید خیلی حکایات

غیریجه و فواید عجیب دارد بذا بران ده دوازده کعب فاضل را جمع فرموده چه عمرانی و چه هندی آنرا مجزی ساخته تفسیر فرمودند و مقدار ده جزو حصه فقیر رسید و در عرض یکماه ترجمه کرده و پیشتر از همه گذرانیده و میله التماس رخصت بجانب بدلون ساختم و بدرجه قبول پیوست *

یازدهم همین کتاب مذکوب الذواریخ مت که تاریخ بدلونی دیزگویندش و مولف روح در علوان نامه گفت که چون داعی الاسلام کافه ایام عبد القادر ابن ملوکشاه بدلونی محب اللہ اسمه عن جرائد الائام در شهور سنه تسع و تسعین و تسعماهی (۹۹۹) بر حسب فرمان فضای جریان قدر نشان حضرت خلیفة الزمانی ظن الهی اکبر شاهی از انتخاب تاریخ کشمیر که به حکم داپنیر آن شاهزاده جهانگیر گردان سر بر یکی از فضلای بی نظیر هند از زبان هندی بفارسی ترجمه کرده بود فراغ یافت به موجب الفتنی که از صفرین تا کبر باین علم داشت و کم زمان بود که بخواندن و نوشتن آن بطوع و رغبت یا بحسب امر مشغول نبود بارها در خاطر خطور دعهور مذکور که مجملی از احوال پادشاهان دارالملک دهلي زیز که *

جمله عالم رو ساید آن مواد اعظم است
از زمان ابتدای اسلام تا زمان تحریر بطریق اختصار نویسد تا سفیده باشد هشتاد و نهاده از احوال هر پادشاهی بطریق اجمال و تذكرة بود برای احباب و تبدصره بجهة ارباب الباب *
مولف روح این کتاب را برمه جلد مرتب ساخته جلد اول را

(که محتوی بر ذکر شاهانی صفت که به نزد حکومت داشته اند از ملطاپ
ناصر الدین سیدگذگین تا همایون پادشاه) از تاریخ مبارک شاهی
و نظام التواریخ نظامی که طبقات اکبری نیز گوینده ش انتخاب
کردہ و جلد دوم که مخصوص بیان احوال اکبر پادشاه حتی تحقیق
خود نوشته و العق بذکارش این جلد داد حقیقت گذاری داده
و زمانه مازی و جانب داری را یکسو نهاده و جلد هوم که مشتمل
بر ذکر علما و فقرا و شعرا می باشد مأخذ آن بیشتر تاریخ نظامی
و تذکرة الشعرا می در علاء الدوام فزویه کامی تخلص مسی
بنخائیں المتأثر *

و در خاتمه گفته که بذکاریخ روز جمعه بیست و هم از شهر
جمیل المی سده اربع و الف طناب اطناپ را کوتاه مأخذه بروی
قدر اکتفا نمود و این بعمل تعمیه تاریخ یافت که * نقطه
شکر الله که با تمام رسیده متناسب از کرم رباني
حال تاریخ زدل جسم گفت * انتخابی که ندارد ژانی
بغذاور خان عالمگیری در مرآة العالم آورده که *

عبد القادر بداؤی - جامع معقول و مذقول بود و با
فضیلت علمی طبع نظم و مذاقه انشائی عربی و فارسی و نجوم و
حساب و وقوف در زنگنه و لاری و هندی به مرتبه کمال داشت و
 قادری تخاص بود و کسب علوم در خدمت شیخ مبارک نگوری
کردہ و چهل سال هم صحبت شیخ فدھی و شیخ ابوالفضل پسران
شیخ مذکور بوده - بعد از این بسفارش جلائیان قورچی بملازمت
عرش آشیانی رسیده بسبب خوش اخراجی بخدمت امامت روز

چهار شنبه ممتاز گردید و حصب الحکم آئی پادشاه جمهجاه رزنماهه
که عبارت از مهابهارت باشد و انتخاب جامع رسیدی و بحرالله‌مار
و ترجمه راماین که پیشست و پنج هزار اشلوک مت بعبارت ملیعنه
و مذاهب نوشته و یکصد و پنجاه اشرفی و ده هزار تنگه میاه انعام
یافته و تالیف تاریخ بدآذی نموده بی رعایت وقت بعضی احوال
چهل ساله آن پادشاه بقید قلم آزاده و تاحدات خود مخفی
میداشته در زمان جهانگیر پادشاه که خبر بمسامع ایشان رسید
او را طلبیداشته مورد اعتراض ساختند آنها گفتند که ما
خورده‌سال بودیم خبری نداریم چنانکه نوشته دادند اگر نزد ما به مردم
می‌دانست کردی بی باشیدم در مؤلف خود میدویم که تا سال سی و
هشت جلوس عرش آشیانی مانند استور آن طبقات اکبر شاهی
تالیف صرزا نظام الدین احمد داشت که فقیر نام در تاریخ آنرا نظامی
یافته و چون در سال سی و نه مرزا مسعود صدر جمیع فضائل
وهنر در سن چهل و پنج هگی از عالم بدونا گذشت موافق
دو سال را از پیش خود ایراد نموده - این حقیر حسن اخلاق ازو
مشاهده نموده و جهت دیدی بازداشته در تاریخ نوت او گفته «
گوهری بی بها زدندا رفت

قادری در تاریخ گوئی قدرت تمام داشت این هم از نتایج
طبع اوسست •

بجای راستان شد خان اعظم • دای در زم شاهنشاه کم رفت
چو هر چند مزدی تاریخ این سال • بگفتا - صیرزا کوکه بخ رفت
و تاریخ ریش تراشیدن شیخ فیضی و ابوالفضل بعد از مرگ پدر